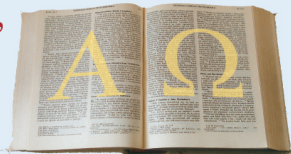

BEZ ZARABIANIA NA MIŁOŚĆ, CZYLI SŁÓW PARĘ O MIŁOSIERDZIU BOGA W LIŚCIE DO RZYMIAN

W kanonie Nowego Testamentu, zaraz po Dziejach Apostolskich, natrafiamy na List napisany przez świętego Pawła do Rzymian. Styl, język, wyrażenia tego pisma raczej nie dają powodów do kwestionowania autorstwa. Przepyszczalnie został napisany tuż przed 60 r. n.e., pod koniec trzeciej wyprawy misyjnej Apostoła Narodów, a zatem parę lat przed jego śmiercią.

Mysłą przewodnią Listu do Rzymian jest historia zbawienia od zarania dziejów. Saul z Tarsu opisał ją poganom za pomocą dwóch kluczowych wątków: rzeczywistości ludzkiego grzechu i zbawiającego miłosierdzia Boga. Spoiewem Pawłowych rozważań jest tajemnica usprawiedliwienia grzesznika przez wiarę, do której powołani są wszyscy, zarówno Żydzi, jak i nieobrzezani. Paweł tłumaczy to w następujący sposób: wszyscy zgrzeszyliśmy, dlatego wszyscy zasługujemy na potępienie. Sami jednak nie potrafimy się zbawić. Potrzebujemy pomocy Boga, Jego usprawiedliwienia, które otrzymujemy nie przez przestreganie prawa, ale przez wiarę w Jezusa Chrystusa, przez całkowite zaufanie Mu.

Rozum nie zbawi człowieka

Święty Paweł, z powołania apostoł, przeznaczony do głoszenia Ewangelii Bożej (Rz 1, 1) już na samym wstępie Listu uświadamia Rzymianom, że i oni zostali powołani przez Jezusa Chrystusa do usłyszenia Dobrej Nowiny i okazania posłuszeństwa wierze (1, 5-6). Śmiało w miejsce greckich słów: kai hymeis (i wy) możemy postawić siebie i przyjmując tę moc Bożą ku zbawieniu dla każdego wierzącego – tj. Ewangelie (1, 16). W niej objawiła się „sprawiedliwość Boża” (1, 7), któ-

ra – jak pokazuje analiza treści omawianego Listu – oznacza pragnienie Boga, by ocalić człowieka od wiecznej kary. Mówiąc prościej, sprawiedliwość Boga odsłoniła swoją twarz w dziele Miłosierdzia. Ono zaś domaga się od człowieka tylko tego jednego: WIARY, czyli tego, co Jezus zawarł w zwyciężych słowach i nakazał podpisać pod obrazem Bożego Miłosierdzia: *Jezu, ufam Tobie!* Dopiero taka postawa jest prawdziwą mądrością. Święty Paweł jasno wykazuje już na początkowych kartach Listu, że wiedza ludzka nie potrafi zbawić człowieka, nie potrafi dać nieśmiertelności. Poganie bowiem, choć tak uczeni, nie rozpoznali z widzialnych stworzeń ich Stworzyciela, lecz wpadli w winę idolatrii, czcząc bożki, a przy tym żyjąc rozpuście, pozostawiając ustanowiony ład moralny jedynie na papierze (1, 18-32). A tak ludząc się, iż są mądrzy, stali się głupimi (werset 22) i zamienili chwałę niezniszczalnego Boga na podobizny i obrazy śmiertelnego człowieka, ptaków, czworonożnych zwierząt i płazów (w. 23). *Prawdę Bożą przemienili w kłamstwo, a nawet zaczęli żyć wbrew naturze, zarówno kobiety jak i mężczyźni, uprawiając bezwstyd* (w. 26-27). Bóg uszanował ich zatwardziałość serca (Rz 2, 5) i bezmyślność, szanując wolną wolę każdego człowieka, i wydal na pastwę na nie nierzadnego rozumu (w. 28). (A propos, jakoś dziwnie historia lubi się powtarzać...). Pomimo pełnej znajomości Bożego prawa i konsekwencji swych amoralnych czynów, trwali w swym uporze, dlatego też stali się winni śmierci (w. 32).

Przepisy nie zbawia człowieka

Paweł Apostoł wykazał również niewystarczalność Prawa Mojżeszowego do zbawienia (2, 1-3, 20).

Także i Żydzi zgrzeszyli. Znajęc bowiem Prawo Boże, ba! wiedząc nawet, co nie tylko dobre, ale co lepsze! (Rz 2, 18), zlekceważyli wolę Bożą. Innych ucząc, sami siebie od przyzwoitości zwolnili; zakazując grzeszyć, sami czynili to, co niemile w oczach Bożych (w. 21-23). Mało tego, jeszcze przez takie obłudne postępowanie stali się przyczyną zgorznienia tak wielkiego, iż poganie bluźnili Bogu (w. 24-25). Dlatego moralna sytuacja Żydów wcale nie była lepsza od sytuacji pogan. *Albowiem u Boga nie ma względu na osobę* (2, 11). *Bo ci, którzy bez Prawa zgrzeszyli, bez Prawa też poginą, a ci, co w Prawie zgrzeszyli, przez Prawo będą sążeni* (w. 12).

Wierna miłość Boga zbawia człowieka

Jeśli niektórzy stali się niewierni, czy ich niewierność miałaby zniweczyć wierność Boga? (Rz 3, 3) *Żadną miarą!* (w. 4) Choć i poganie i Żydzi i... dodajmy: każdy z nas zgrzeszył i okazał niewierność, to właśnie Bóg swoją wszechmoc okazuje najbardziej przez miłosierdzie. Grzech Izraela nie spowodował utraty bycia narodem wybranym. Święty Paweł wyraźnie powiedział, że pożytek z obrzezania Żyda jest wielki i na tym polega wyższość Żyda, że im najpierw zostało powie-

rzone Słowo Boże (Rz 3, 2). Niemniej jednocześnie Apostoł Narodów położył mocny nacisk na obrzezanie serca, bo *prawdziwym Żydem jest ten, kto jest nim wewnątrz, a prawdziwym obrzezaniem jest obrzezanie serca, duchowe, a nie według litery* (Rz 2, 29). Toteż i poganie w oczach Boga są tak samo ważni, jak Żydzi. Skoro wszyscy bowiem zgrzeszyli i pozbowiani są chwałą Bożej (3, 23), to *dostępują usprawiedliwienia darmo, z Jego łaski, przez odkupienie, które jest w Chrystusie Jezusie* (3, 24). Bo to właśnie Jego, a nie ludzki rozum czy przepisy prawne, ustanowił Bóg narzędziem prześlągania przez wiarę mocą Jego krwi (3, 25). Na ten cud przebaczenia w żaden sposób nie możemy sobie zasłużyć, gdyż *darmo* wypływa on z *Jego łaski* (3, 24). Przekonali się Apostołowie, przekonali się poganie, którzy dali wiarę Chrystusowi, że jesteśmy umiłowani przez Boga bez zarabiania na Jego miłość. Ale – jak powie św. Paweł – *przystępujący do Boga musi wierzyć, że jest i że wynagradza tych, którzy Go szukają* (Hbr 11,6). Wiara zaś *działa przez miłość* (Gal 5,6) i taka zbawia człowieka.

s. Maria Faustyna Ciburowska ZMBM

POSTANOWIENIE

1. Rozważę słowa:

Jeżeli więc ustami swoimi wyznasz, że Jezus jest Panem, i w sercu swoim uwierzysz, że Bóg Go wskrzesił z martwych – osiągniesz zbawienie. Bo sercem przyjęta wiara prowadzi do usprawiedliwienia, a wyznawanie jej ustami – do zbawienia (Rz 10, 9-10).

Z prostotą i miłością, z wiarą i ufnością przychodzić będę do Ciebie, Jezu.

Dzielić się będę z Tobą wszystkim, jak dziećci z Kochającą matką: radościami i cierpieniem, jednym słowem – wszystkim (Dz. 230).

2. Łączę się z Jezusem Miłosiernym mieszkającym w mojej duszy.

Dziękuję Mu za dar wiary, która prowadzi do zbawienia, i proszę, abym umiał na wszystko patrzeć w jej świetle np. słowami:

Panie, przymnoż mi wiary!